

*Megkötöm lovamat, piros almafához
Megkötöm szívemet, gyöngé violámhoz
Lovamat eloldom mikor a Hold felkel,
De tőled violám csak a halál old el.*

*Gyere be, gyere be gyönyörű kis madár,
Csináltattam néked, aranyból kalitkát,
Aranyból kalitkát, gyémántból vályúját,
Gyémántból vályúját, ezüstből ajtóját.*

*Nem szoktam, nem szoktam kalitkába háltni,
De csak szoktam, csak szoktam zöld erdőbe járni,
Zöld erdőbe járni, fenyő magot enni,*

Fenyő magot enni, gyöngy harmatot inni.

10:10, Szombat (március 26.), Duna II. Autonómia

Nem szoktam, nem szoktam kalickában háltni...

magyar portréfilm, 63 perc, 1994

rendező: Zsigmond Dezső

operatőr: Kéry Péter

Portréfilm Makkay Béláról

Makay Béla az ország egyik legelzártabb, de természeti kincsekben leginkább bővelkedő táján, az iható tisztaságú Túr folyó mellett él. Halászik, vadászik, gyógynövényeket gyűjt. Embert próbáló életútja, gyakran megalázó tanyasi tanítósorsa ellenére vidámságot, társaságot kedvelő ember.

Az azon a vidéken élő emberek nyíltsága, ember- és természetszeretete jellemző rá.